

فهرموودهیهک سهبارهت به ئه و کهسهی هه له له نوپژکردنیدا هه بوو له گپرانهوهی ریفاعه - پهزای خوی لیبیت

له ریفاعه کوری رافیعی زورهقیهوه - پهزای خوی لیبیت- که له هاوهلانی پیغمهبر -صلی الله علیه وسلم- بوو، ده لیبیت: پیاویک هات وییغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- له مزگهوتدا دانیشتبوو، (پیاوه که) له نزیکیه وه نوپژری کرد، پاشان چوو بو لای پیغمه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، سهلامی لیکرد، پیغمه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «نوپژه کهت دووباره بکه ره وه، چونکه نوپژرت نه کرد»، ئه وپش گه پرایه وه نوپژری کرد نزیک هاوشیوهی نوپژکردنی پیشووی، پاشان چوو بو لای پیغمه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، پپی فهرموو: «نوپژه کهت دووباره بکه ره وه، چۆن نوپژرت نه کرد»، (پیاوه که) ووتی: ئه ی پیغمه مبهری خودا، فیرم بکه چۆن نوپژر بکه م، فهرمووی: «ئه گهر پرووت له قیبله کرد، ته کبیر بکه (بلی: الله اکبر)، پاشان سورته تی -الفاتحه- بخوینه، پاشان ئه وهی ده ته وپت بیخوینه (له قورئان) ئه گهر چوویت بو رکوع بردن، با ناوله په کانت له سهر ئه ژنو کانت بیت، وپشتت پرک ودرپژر بکه ره وه و بو ماوه یه کی باش له رکوعدا بمینه ره وه، ئه گهر سهرت به رز کرده وه (له رکوع بردن) پشتت پرک بکه ره وه (له کاتی وه ستاندا) هه تا وه کو ئیسکه کان ده گه رپنه وه بو سهر جومگه کانیان، وئه گهر سوچه ت برد؛ ئه وا بو ماوه یه کی به شیوه یه کی پرک سوچه بیه (بو ماوه یه کی باش بمینه ره وه)، وئه گهر سهرت به رز کرده وه (له سوچه بردن)، له سهر پانی -قاچی- چه پت دابنیشه، پاشان ئه مانه ئه نجامده له هه موو رکوع بردن و سوچه بردن کدا». و له گپرانه وه یه کدا: «نوپژری یه کپکتان کامل نابیت هه تا وه کو به جوانی ورپکی ده ستنو پژر ده گریپت به و شیوه یه ی خوی گه وره فهرمانی پیکردوو، ده موچاوی و ده سته کانی هه تا وه کو ئانیشکه کانی ده شوات -ئانیشکه کانی ده شوات-، و سهری مه سح ده کات -به ده سستی ته ر ئاوی پیدا ده هینیت- (گوپیه کانی ده گریپته وه) و (پپیه کانی) ده شوات هه تا وه کو قوله پیکانی -قوله پیکانی ده شوات-، پاشان ته کبیر ده کات (ده لیبیت: الله اکبر) و حه مد و سوپای خوی گه وره ده کات، و پاشان قورئان ده خوینیت به و شیوه یه ی روخسه تی پیدراوه و به لایه وه ئاسانه، پاشان ته کبیر ده کات و سوچه ده بات و پرووی -یان فهرمووی: نیوچه وانی له سهر زه وی جیگیر ده کات- هه تا وه کو جومگه کانی جیگیر ده بن و هپور ده بن -له شوپنی خوین-، پاشان ته کبیر ده کات به پرکی داده نیشیت له سهر سمتی وپشتی پرکده کاته وه»، به م شیوه یه نوپژکردنی وه سفکرد به ئه نجامدانی چوار پرکات، پاشان فهرمووی: «نوپژکردنی یه کپکتان کامل و ته واو نابیت هه تا وه کو ئه مانه ئه نجامده دات». و له گپرانه وه یه کدا: «ده ستنو پژر بگه به و شیوه یه ی خوی گه وره فهرمانی پیت کردوو، پاشان شایه تمان بهینه -هه ردوو شاهیدی دانه که-، پاشان قامه ت بکه -بو نوپژکردن-، پاشان ته کبیر بکه، ئه گهر قورئانت -«له بهر بوو؛ بیخوینه، ئه گهر نا الحمد لله والله اکبر ولا إله إلا الله -بلی».

[حه سه نه] [ئینوداود گپراوه تیه وه]

ئهم فهرمووده یه ناسراوه به فهرمووده ی به ئه و کهسه ی هه له له نوپژکردنیدا هه بووه (حدیث المسیء صلاته)، وزور له پرافه کارانی فهرمووده پشتی پیده به شتن بو وه سفکردنی پایه و واجب و مه رجه کانی نوپژکردن، پیغمه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- له م فهرمووده یه دا زور به جوانی و ته وکرده وه کانی نیو نوپژکردنی پروونکرده وه و فیری کرد، که واجبه بووترین وئه نجامدیرین وئه وهی له م فهرمووده یه دا باسنه کراوه له کرده وه کان واجب نییه. پوخته ی ئهم فهرمووده یه: کاتیک پیغمه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- هاته نیو مزگه و ته وه پاشان پیاویک له هاوه لان به ناوی (خه لادی کوری رافیعی) هاته نیو مزگه و ته وه و نوپژرکی کورتی کرد که ناکاملی تیدابوو له و ته وکرده وه کاندا، و کاتیک ته واو بوو؛ هات بو لای پیغمه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- و سه لامی لیکرد وئه وپش وه لامی دایه وه و پپی فهرموو: بگه رپوه نوپژه کهت دووباره بکه ره وه، چونکه تو نوپژرت نه کرد، وئه وپش دیسانه وه چوو و جارپکی تر نوپژری کرد به هه مان شیوه ی نوپژری یه که م، و سئ جار ئه مه پروویدا، و له کو تا جاردا پیاوه که ووتی: سوپند به ئه وهی به ئه و خودایه ی که به هه ق تو ی ناردوو له مه

باشتر نازانم؛ بۆیه فیرم بکه، وکاتیک هزی لیبوو وئاماده بوو فیربوونی زانستی شهرعی بیئت، ئەگەری ئەوه ئەما که لەوێهە لەبیری چوو بیئت، وپاشان پێغه مبهەر پێی فەرموو (که ئەم مانایه دهگهیه نیئت): ئەگەر هەستایت بۆ ئەنجامدانی نوێژ ئەوا تەکیبیری ئیحرام بکه (بلی: الله أكبر)، وپاشان ئەوهندهی بۆت دهگونجیت قورئان بخوێنه که که مترینیان خوێندنی سورەتی -الفاتحة- یه که واجبه بخوێندریت وله پاشان سورەتی -الفاتحة- هەرچی ئایه تیک یان سورە تیک بخوێنیت له قورئان به پێی ئەوهندهی دهگونجیت دروسته، وپاشان پرۆ به رهو پرکوع بردن ههتاوه کو دُنیا وهیور ده بیئت له پرکوع بردندا، وپاشان ههسته رهوه له پرکوع بردن ههتاوه کو به پرکی ده وهستیت وهیور ودُنیا ده بیئت له وهستاندا، وپاشان به رهو سوجهه بردن پرۆ ههتاوه کو دُنیا وهیور ده بیئت له سوجهه دا وپاشان سه رت به رز بکه رهوه ودابنیشه به له سه رخۆپی ودُنیا یه وه، وهه موو ئەم وته وکرده وانه بلی وئەنجامیان بده له هه موو پرکاته کانی نوێژدا جگه له تەکیبهری ئیحرام* که تهنه ایه ک جار ده ووتریت له پرکاتی یه که م له کاتی ده ستپیکردنی به نوێژکردن وله پرکاته کانی تر جارێکی تر نایلیت چونکه کاتیک هه لده ستپته وه ده لیت (الله أكبر) وپه یوست ناکات جارێکی تر تەکیبهری ئیحرام بلیته وه، له گێرانه وه کانی تر دا باسی هه ندیک له مه رجه کانی نوێژکردن کراوه وه کو پرووکردن له ئاراسته ی قبيله (وده ستنوێژگرتن)* (تەکیبهری ئیحرام: واتا ووتنی -الله أكبر- که له پێش چوونه ناو نوێژ ده ووتریت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10901>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

